

Sygn. akt **XXVIII C 19281/21**

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Aleksandra Orzechowska

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2021 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. J.

przeciwko (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę i ustalenie

w przedmiocie wniosku powoda o zabezpieczenie roszczenia o ustalenie

postanawia:

udzielić powodowi zabezpieczenia roszczenia o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego wynikającego z umowy kredytu (...) z dnia 22 sierpnia 2008 roku wobec jej nieważności, poprzez unormowanie praw i obowiązków stron na czas trwania postępowania poprzez zawieszenie zobowiązania powoda do zapłaty na rzecz pozwanego spłaty rat kapitałowych i odsetkowych oraz innych należności i opłat z tytułu spornej umowy kredytu - w okresie od dnia 30 grudnia 2021 roku do dnia prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania.

Sygn. akt **XXVIII C 19281/21**

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 30 grudnia 2021 r.

Pozwem z dnia 21 grudnia 2021 r. powód wniósł o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego wynikającego z umowy kredytu(...) z dnia 22 sierpnia 2008 roku wobec jej nieważności. Powód wniósł również o udzielenie zabezpieczenia ww. roszczenia poprzez unormowanie praw i obowiązków stron na czas trwania postępowania poprzez zawieszenie zobowiązania powoda do zapłaty na rzecz pozwanego spłaty rat kapitałowych i odsetkowych oraz innych należności i opłat z tytułu spornej umowy kredytu, do dnia prawomocnego zakończenia niniejszego sporu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 22 sierpnia 2008 r. zawarł z poprzednikiem prawnym pozwanego banku umowę o kredyt hipoteczny. Przedmiotem umowy było udzielenie kredytu na kwotę 345.418,37 zł. Powód spłacił już z nadwyżką udostępniony mu kapitał (powód wpłacił pozwanemu kwotę 113.102,35 zł i 72.788,71 CHF, tj. łącznie ok. 435.600 zł).

W ocenie powoda ww. umowa zawiera szereg klauzul obarczonych wadą prawną. Powód wskazał na postanowienia umowy i regulaminu., które składają się na klauzulę denominacyjną. Zdaniem powoda, ww. umowa jest nieważna w całości, gdyż po wyeliminowaniu z niej ww. klauzuli waloryzacyjnej utrzymanie umowy o charakterze zamierzonym przez strony nie jest możliwe. W ocenie powoda, posiada on interes prawny w ustaleniu nieważności umowy, gdyż umowa ta wygenerowała długoterminowy stosunek prawny, który nie został dotychczas wykonany. Zdaniem powoda, wysoki stopień prawdopodobieństwa roszczenia w powiązaniu z możliwą skalą roszczeń powstałych na tle sporów dotyczących podobnych umów kredytu nakazuje przyjąć, że brak zabezpieczenia poważnie utrudniłby osiągnięcie celu postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek o zabezpieczenie zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 730¹ § 1 k.p.c., każda strona lub uczestnik postępowania może żądać udzielenia zabezpieczenia, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (art. 730¹ § 2 k.p.c.). Sąd zaś rozpoznaje wniosek o udzielenie zabezpieczenia w jego granicach, biorąc za podstawę orzeczenia materiał zebrany w sprawie (art. 738 k.p.c.).

Powód wniósł o zabezpieczenie roszczenia o ustalenie nieważności umowy. Zabezpieczenie roszczenia niepieniężnego o ustalenie nieważności umowy może nastąpić poprzez unormowanie praw i obowiązków stron na czas trwania (art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.). W myśl tego przepisu, jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych dla zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. W tym wypadku nie obowiązuje zasada z art. 731 k.p.c., że zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia, gdy zabezpieczenie jest konieczne dla odwrócenia grożącej szkody lub innych niekorzystnych dla uprawnionego skutków (art. 755 § 2¹ k.p.c.).

W ocenie Sądu przedłożony dotychczas w sprawie materiał procesowy dawał podstawy do uznania, że powód uprawdopodobnił roszczenie o ustalenie. Zastosowane w umowie kredytu: mechanizm dotyczący przeliczania kwoty udostępnianego kredytu, jak również zasady jego spłaty poprzez zastosowanie właściwego kursu kupna czy sprzedaży franka szwajcarskiego obowiązującego aktualnie w banku, budzą wątpliwości z punktu widzenia skuteczności tych postanowień względem kredytobiorcy występującego w charakterze konsumenta. Wykluczenie powyższych postanowień nie byłoby obojętne z punktu widzenia zasad określenia świadczeń, jakie wynikać miały z kontraktu, co z kolei ma wpływ na rozstrzygnięcie o zagadnieniu jego ważności w świetle przepisów prawa - art. 58 k.c. w zw. z art. 353¹ k.c.

W ocenie Sądu powód uprawdopodobnił również interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia. W przypadku domagania się zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego interes ten istnieje wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (art. 730¹ § 2 k.p.c.). Strona powodowa na poparcie swojego stanowiska odwołuje się do kwestii istnienia nadpłaty przy uznaniu założenia o nieważności umowy oraz pogłębiania się tego stanu w trakcie trwania procesu, co miałyby rzutować niekorzystnie na sferę jej interesów. W świetle art. 405 i nast. k.c. oraz zasad doświadczenia życiowego uwzględnienie roszczenia o ustalenie co do nieważności podstawy prawnej świadczenia powoda, przy jednoczesnym dalszym świadczeniu przez niego na rzecz banku, utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Powód wskazał w pozwie szereg argumentów wskazujących na wadliwość prawną podstawy jego świadczenia, przez co szuka ochrony prawnej mającej usunąć stan niepewności co do istnienia tej podstawy. W razie ich potwierdzenia na etapie prowadzenia postępowania rozpoznawczego doszłoby do stanu, w którym po stronie pozwanego mogłoby dojść do znacznego wzbogacenia kosztem majątku powoda przy założeniu, że w ramach rozliczenia pomiędzy stronami sporu bank byłby uprawniony do zwrotu udostępnionego powodowi kapitału. W ramach prowadzonego postępowania prowizorycznego na etapie rozpoznania wniosku o zabezpieczenie ustalono bowiem, że równowartość kwoty udostępnionej powodowi przez bank została już na rzecz banku przez wnioskującego uiszczona z nadwyżką. Wynika zatem z tego, że uwzględnienie wniosku w zakresie wynikającym z postanowienia zapewni uprawnionemu należyłą ochronę oraz nie będzie stanowiło obciążenia ponad potrzebę obowiązanego banku (art. 730¹ § 3 k.p.c.).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)